Despre nivelurile de abstracțiune

În eseul „Saltul în limită – naşterea noii dimensiuni" am introdus noțiunea de nivel de abstracțiune. În viziunea mea, aceste niveluri sunt ataşate fiecărui obiect.
Acestea sunt diferite de nivelurile de realitate ale lui Basarab Nicolescu.
Exemplul cel mai la îndemână este cel al numerelor, reale în particular. Pentru a le defini avem nevoie de urmatorul şir de noțiuni, fiecare bazându-se în definirea lui, pe cel anterior : mulțime, funcție + relație, relație de echivalență, echipotență, clase de echivalență de mulțimi echipotente, număr natural, număr rațional ca pereche de numere naturale, şir, convergență, clase de echivalență de şiruri convergente de numere raționale, număr real.
Pe de altă parte numerele au fost intuite din cele mai vechi timpuri şi sunt nişte abstracțiuni obiective care pot fi constatate peste tot în natură.
Nivelurile de realitate ale lui Basarab Nicolescu sunt nivelul subcuantic, nivelul cuantic, nivelul percepției noastre uzuale, cel al grupurilor sociale, al națiunilor, al umanității, sau pe altă ramură, cel al geofizicii, al astrofizicii, al cosmologiei şi cosmogoniei, etc.
Nu există niciun motiv să considerăm numărul de niveluri de realitate sau numărul nivelurilor de abstracțiune ca fiind limitate.
Nivelurile de abstracțiune, sau mai bine zis, abstracțiunile nu sunt apanajul mintii raționale, mintea profundă, aceea transrațională operează cu abstracțiuni la fel de bine ca şi aceea care se exprimă în mod logic, discursiv, chiar într-o măsură mai mare.
Specificul minții transraționale este gândirea asociativă, prin simboluri, mitică.
Gândirea rațională si aceea transrațională opereaza complementar, în tandem.
O tendință adânc înrădăcinată a ambelor tipuri de gândire este aceea de a "sintetiza", de a integra, atunci când avem de a face cu mulțimi infinite de elemente ce pot fi socotite echivalente dintr-un anumit punct de vedere, de a integra deci toate elementele acelei mulțimi într-un singur element care va fi reprezentantul întregii mulțimi.
Am spus "adânc înrădăcinată ambelor tipuri de gândire", dar de fapt această tendință este specifică gândirii transraționale, ea doar se manifestă vizibil şi deci mai uşor observabil prin intermediul produselor gândirii raționale. Cel mai bun exemplu este cel pomenit mai sus, al generării numerelor reale irationale.
Citându-l din memorie pe Imre Toth (Ahile, paradoxele eleate în fenomenologia spiritului), vreau să remarc faptul că până la introducerea numerelor reale concepute ca limite de şiruri de numere raționale, conceptul de număr irațional sau de număr real nu exista, cu alte cuvinte numerele irationale nu existau. **Ele au început să existe deîndată ce au fost gândite. Acest act de creație prin gândire este unul al gândirii transraționale, este o acțiune a spiritului pur.**
Acest act constă în a atribui statut de număr unei clase de echivalență de şiruri de numere raționale, care şi ele, la rândul lor sunt clase de echivalență de perechi de clase de echivalență

de mulțimi echipotente.
Astfel gândirea transrațională are obiceiul de a înlocui pentru simplitatea operării, sau pentru confortul interior, sau pentru alte motive legate de "economia" conceptelor, o mulțime infinită cu un reprezentant al acesteia.
Exact la fel procedeaza şi în cazul simbolurilor. Un simbol pare un obiect concret dar este în fond o abstracțiune, pentru că **valoarea obiectului constă în puterea lui de sugestie şi** nu în aceea de utilizare. Iar **puterea de sugestie este legată de emoția pe care o implică, de trăirea în profunzime a acelei emoții şi de legăturile profunde (de tip rezonanță generalizată, zic eu) cu restul universului care este o relație atotcuprinzătoare de tip "fiecare cu fiecare", holografică**, să zicem.
De aceea gândirea prin simboluri **este** qualia sau **este** fenomenologică în sens Drăgănescu.
Dar constituie şi legătura între ştiința structurală şi abordarea problemei conştiință/materie pentru că este integrativă şi într-un sens şi mai extins decât cel prezentat până acum :
Am spus la început că "Nu există niciun motiv să consideram …...numărul nivelurilor de abstracțiune ca fiind limitat", iar intuiția fenomenologică poate să perceapă în sensul acesta profund de trăire emoțională, mai multe niveluri de abstractizare simultan corespunzătoare unui obiect concret. În caz extrem, intuiția fenomenlogică poate avea **percepția globală a ansamblului tuturor nivelurilor de abstracțiune.**